

Sydafrikansk analytiker forklarer betydningen af BRIKS' rolle i Afrika

18. okt., 2016 – I et interview på sidelinjen af BRIKS-topmødet den 15.-16. oktober i Goa, Indien, forklarede direktøren for den sydafrikanske BRIKS-tænk tank, med base i Johannesburg, professor Godfrey Netswera, til Kinas officielle avis *Global Times*, BRIKS' voksende, globale betydning og dens rolle i Afrika. Han kritiserede Vestens »skeptiske« formodninger om BRIKS og sagde, »Vi er ikke overraskede. Vi forventer, at Vesten vil have en meget negativ holdning til denne udvikling. BRIKS er en gruppering, der repræsenterer historisk set marginaliserede samfund – den såkaldte Tredje Verden eller det Globale Syd. ... Gruppen har været i stand til at præstere noget, som andre multilaterale organisationer, der har været etableret tidligere, ikke har, og det er etableringen af BRIKS' Ny Udviklingsbank (NDB). Skabelse af institutioner inden for BRIKS-gruppen er en meget vigtig prioritet.«

Idet han forklarede Sydafrikas rolle som medlemsnation i BRIKS-gruppen, sagde Netswera, »Sydafrika spiller en meget strategisk rolle i BRIKS. Det repræsenterer det afrikanske område. Når BRIKS-nationerne taler, taler de ikke kun for sig selv. De taler for det område, som de tilhører. Sydafrika har god, elementær legitimitet i den Afrikanske Union og på kontinentet til at repræsentere området.« Han fortsatte med at sige, at »inkluderingen af Sydafrika i BRIKS på afgørende vis vil hæve Afrikas stemme i verden«. I forbindelse med, at Sydafrika har den mindste økonomi blandt de fem BRIKS-medlemsnationer, sagde Netswera, »økonomien er vigtig, men den er ikke den eneste overvejelse.«

»Da BRIKS-grupperingen blev dannet, var der utilfredshed med

den måde, hvorpå de andre multilaterale forummer, såsom FN og Verdensbanken, fungerede, og helt specifikt med, hvordan Syden rent historisk er blevet behandlet«, rapporterede Global Times.

De to paradigmer i stærk kontrast

Leder fra LaRouchePAC, 18. oktober 2016 – I denne uge finder der intense møder mellem europæiske og amerikanske, politiske og militære ledere sted i hele Europa, møder, hvor man diskuterer og planlægger krige – krige i Syrien, i Irak, i Yemen og i Ukraine. Det underliggende grundlag for alle disse forhandlinger er Obamas og Londons hektiske bestræbelser på at få støtte til krig mod Rusland og Kina. Europæiske regeringer og/eller ledende institutioner yder i stigende grad modstand mod dette vanvid, men Obama og hans forsvarsminister Ash Carter er i færd med at planlægge provokationer, som kunne kickstarte en irreversibel proces hen imod krig, og således true selve civilisationen med et atomart holocaust.

Og dog er det således, at det store flertal af verden ser hen til Kina, Rusland og Indien, der **i sidste uge mødtes med deres BRIKS-partnere** Brasilien og Sydafrika i Goa, Indien, hvor de kickstarter, ikke krig, men global udvikling, med højhastigheds-jernbaneprojekter, der forbinder nationer gennem en Verdenslandbro; hvor de underskriver aftaler om opbygning af kernekraft og anden infrastruktur og andet samarbejde omkring rumforskning; og hvor de løfter de mange millioner mennesker i Asien, Afrika og Sydamerika, der er ramt af fattigdom, op til en menneskelig levestandard sådan, som Kina har løftet 700 millioner sjæle op af fattigdom.

Hvilket paradigme vil afgøre menneskehedens fremtid? Den vil, et langt stykke hen ad vejen, blive afgjort af USA. Samtidig med, at krigspartiet mobiliserer sine kræfter, og i takt med, at det uafvendelige kollaps af Deutsche Banks derivatmættede aktiver spreder panik i det vestlige finanssystem, så undertrykkes Obamaadministrationens ødelæggelse og befolkningens had til Obama og hans klon Hillary Clinton kun delvist af det pornografiske klovneshow, som præsidentkandidaterne opfører, eller som de syge medier promoverer.

Valg til regering, som det forudsås af Amerikas grundlæggende fædre, handlede om mere end at vælge politiske repræsentanter – de udgjorde en periode, hvor intelligente mennesker adresserede og opdragede borgersamfundet omkring de fundamentale principper for naturlig lov og den mission, nationen spiller for verdens fremtid. Det er grunden til, at **Lyndon LaRouches præsidentkampagne** hen over tre årtier har haft en dyb og varig indvirkning på nationen, på trods af relativt få stemmer, og på trods af konstante angreb fra regeringens og mediernes side.

Aldrig i denne nations historie er kandidater blevet så udkældt af befolkningen, som i det aktuelle valg, selv om ingen af kandidaterne i mange tilfælde var kvalificeret til stillingen. Befolkningen har kun ét valg – at stemme for principper, og at mobilisere borgersamfundet til fordel for **LaRouches ideer, hans Fire Love** baseret på Alexander Hamiltons gennemgribende opdagelser, samt en genindførelse af klassisk musik og kultur.

Som Friedrich Schiller sagde, så må vi alle på én og samme gang være patrioter for vore nationer og verdensborgere. På denne måde kan borgere i alle nationer være med i den ærefrygtindgydende opgave, at omstøde Amerikas deroute ned i et britisk imperiehelvede, og bringe denne engang så storslåede nation ind på linje med paradigmet for menneskeligt fremskridt.

Hvad ville Hamilton have gjort? Find ud af det.

Foto: Den russiske præsident og udenrigsminister Lavrov diskuterer med den amerikanske udenrigsminister John Kerry. December 2015. (Foto: kremlin.ru).

**RADIO SCHILLER den 18.
oktober 2016:
LaRouche stiller op som
"skriv-ind"-kandidat i USA's
præsidentvalg:
Vedtag hans Fire Økonomiske
Love**

Med næstformand Michelle Rasmussen

N.B. den 25. oktober: Det blev meddelt i går, at vi ikke kører en kampagne for at få amerikanerne til at skrive LaRouches navn ind, når de vælger præsident, men at vi vil intensivere vores kampagne for at få LaRouches fire økonomiske lov vedtaget.

BRIKS-topmøde kræver multipolær, international orden, afslutning af krig i Syrien og industrialisering af udviklingslande

*16. oktober, 2016 – I sit slutkommuniké med navnet Goa-erklæringen, erklærede det 8. BRIKS-topmøde i Goa, Indien, at den fem medlemmer store gruppering var »en indflydelsesrig stemme på verdensscenen, der yder direkte fordele til vore folkeslag« gennem bl.a. nye finansinstitutioner såsom den Nye Udviklingsbank (NDB) og Valutareservefonden, (CRA) (Contingent Reserve Arrangement), **»der yder et væsentligt bidrag til den globale økonomi og til styrkelsen af den internationale finansarkitektur«.***

BRIKS er, understreger Goa-erklæringen, forpligtende engageret til en »omfattende, samlet og beslutsom fremgangsmåde« for at konfrontere de udfordringer, som trusler mod den globale sikkerhed og økonomisk tilbagegang stiller, med henblik på at virkeliggøre »overgangen til en multipolær, international orden«. Sluterklæringen udtrykker BRIKS' forpligtelse over for »international lov og De forenede Nationers centrale rolle, som den universelle, multilaterale organisation, der er betroet et mandat for bevarelse af international fred og sikkerhed, fremme af global udvikling og promovering og beskyttelse af menneskerettigheder«.

Med hensyn til **spørgsmålet om global sikkerhed** understreger Goa-erklæringen, at udvikling og sikkerhed er »indbyrdes tæt forbundne, virker gensidigt forstærkende og er af afgørende betydning for at opnå en vedvarende fred«. Erklæringen afviser indgriben i andre landes interne anliggender og påbyder »samarbejde, der udelukker udførelse af ensidige, med magt gennemtvungne forholdsregler, der ikke finder deres grundlag i international lov ... vi fordømmer ensidige militære interventioner og økonomiske sanktioner, der krænker international lov ... «

I de specifikke tilfælde med **Syrien** og Nordafrika fastslår erklæringen, at dette er spørgsmål af den dybeste interesse og kræver løsninger »i overensstemmelse med international lov« og i overholdelse af principperne for »uafhængighed, territorial integritet og dette områdes landes suverænitet ... Vi opfordrer alle de involverede parter til at arbejde for en omfattende og fredelig løsning på konflikten, der tager det syriske folks legitime forhåbninger i betragtning, gennem en inkluderende dialog og en syrisk ledet, politisk proces.«

BRIKS-nationerne fordømmer international terrorisme »i alle dens former«, og har aftalt at styrke samarbejdet for at bekæmpe den. Den Islamiske Stat, Daesh og dens forgreninger, udgør »en global og hidtil uset trussel mod international fred og sikkerhed ... Vi opfordrer alle nationer til at vedtage omfattende fremgangsmåder til bekæmpelse af terrorisme ...«

BRIKS-nationerne bemærkede, at den globale, økonomiske genrejsning »går fremad«, men at der stadig er udfordringer. Desuden »har geopolitiske konflikter ... yderligere forværret den globale økonomis usikkerhed«. Erklæringen hævder, at, alt imens monetær politik fortsat vil støtte økonomisk aktivitet, »så kan monetær politik alene ... ikke føre til ligevægtig og vedvarende vækst«. Innovation er af afgørende betydning: »Vi understreger betydningen af **industrialisering og forholdsregler, der fremmer industriel udvikling** som den strukturelle transformations bærende søjle.« I denne

sammenhæng aftalte BRIKS indbyrdes konsultation og koordination med hensyn til gennemførelsen af G20-dagsordenen, som blev skitseret på G20-topmødet i juni i Hangzhou, Kina, »for at styrke makroøkonomisk samarbejde, ... så vel som også robust og bæredygtig handel og investering for at drive global vækst frem ... styrke udviklingslandenes rolle, og styrke international finansarkitektur«.

Goa-erklæringen specificerer, at **kernekraft** vil spille »en signifikant rolle for nogle af BRIKS-landene, mht. at imødekomme deres forpligtelser i forbindelse med Klimaforandringsaftalen i Paris, 2015« og peger på betydningen af »forudsigelighed mht. adgang til teknologi og finansiering til udvidelse af kernekraftkapacitet til civilt brug, der ville bidrage til den bæredygtige udvikling af BRIKS-landene«. (Fremhævelser tilføjet.)

Putin opfordrer til det Store Eurasiske Partnerskab

13. oktober 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin opfordrer til et stort, Eurasisk Partnerskab i et interview med Sputnik. »I denne sammenhæng har vi også foreslået, at arbejdet med at oprette den Eurasiske Økonomiske Union bør integreres med arbejdet på det Økonomiske Silkevejsbælte. Denne proces kunne sluttelig udgøre en basis for det Store Eurasiske Partnerskab, som ville involvere en bred vifte af stater fra den Eurasiske Økonomiske Union, SCO (Shanghai Samarbejdsorganisationen) og ASEAN (Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer)«, sagde Putin.

Han understregede, at et sådant partnerskab ville være åbent for adgang for alle berørte lande og ville blive bygget op omkring principperne om gennemsækelighed og gensidig respekt. »Samarbejdspotentialiet i BRIKS kan også bruges til at gennemføre dette initiativ. Vi ser frem til støtte fra Indien, som er seriøst interesseret i dette forslag.«

»En ny finansarkitektur og en renæssance af klassisk kultur er presserende nødvendigt«

Med udskrift af Helga Zepp-LaRouches hovedtale til konferencen:

»BRIKS topmødet: Alternativer for en Verden i Krise«

13. oktober, 2016 – Helga Zepp-LaRouche holdt følgende hovedtale, »En ny finansarkitektur og en renæssance af klassisk kultur er presserende nødvendigt« ved en videokonference den 13. oktober med titlen: »BRIKS-topmødet: Alternativer for en Verden i Krise«, som blev afholdt med samtidige møder i Guatemala City, Mexico City og Lima, Peru. Møderne i disse tre byer var forbundet live via Google

Hangouts on Air, og en paneldiskussion fulgte efter fr. Zepp-LaRouches bemærkninger, med dr. Mario Roberto Morales (professor ved San Carlos Universitetet, Guatemala), dr. Horacio Sanchez Barcenas (vicepræsident for den Nationale Sammenslutning af Økonomer, Mexico) og Luis Vasquez Medina (*EIR*, Peru). Begivenheden blev sponsoreret af Centret for Latinamerikanske Studier ved fakultetet for politisk videnskab ved San Carlos Universitetet, Schiller Instituttet og *Executive Intelligence Review (EIR)*.

Det følgende er det engelske udskrift (i udkast, er ikke redigeret) som forlæg til oversættelse:

Helga Zepp-LaRouche Message to Ibero-America Events
Thursday, Oct. 6, 2016

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Good day. Thank you so much for inviting me to address your conference. The world is in a very, very dangerous situation. Everybody who watches the strategic development every day can see how the confrontation between the United States and Russia is increasing. Just a few days ago, the official coordinator for the cooperation with Russia of the German government said in the 2nd channel of German TV, that a direct military confrontation between the United States and Russia can no longer be excluded. Now, it's not that this is something new, but the fact that a representative ... What he referred to was the complete breakdown of negotiations between Russia and the United States over the Syria crisis. And there is the immediate danger of an escalation if the policies of such people as General Petraeus or Sen. John McCain would be implemented.

And I think everybody knows that if it would come to war between Russia and the United States, it would be a global

war,

and it would lead to the annihilation of all of mankind in all likelihood.

Now, there is a second danger to civilization which could

also lead in the end to a nuclear war, and that is that we are about to face a total collapse of the trans-Atlantic financial system, much, much worse than 2008. The IMF has named Deutsche

Bank as {the} bank with the most risk in the whole global financial system, and depending on what will be the outcome of both the IMF/World Bank annual meeting in Washington right now,

where the CEO of Deutsche Bank, John Cryan, went to, but also at

the same time to negotiate with the Department of Justice to reduce the fine of \$14 billion which the DOJ had fined Deutsche

Bank for criminal manipulations before the secondary mortgage crisis in 2007-2008, from \$14 billion to only \$5 billion, because

\$14 billion would mean de facto the insolvency of Deutsche Bank.

Now, the German daily {Die Welt} said what Cryan is doing is

a "chicken game," that Deutsche Bank has \$42 trillion worth in outstanding derivatives, and that is enough if Deutsche Bank goes

bankrupt, to bring down the entire financial system, and according to the old wisdom, if you have enough debt you can impose the conditions how this debt will be renegotiated; but {Die Welt} basically said, this is a chicken game which nobody would survive.

Now, Deutsche Bank is maybe the worst case, but by far not

the only one. Deutsche Bank, as I said, has \$42 trillion in outstanding derivatives, that is about 12 times the entire GDP

of
the German economy per year, and it's still about 3 to 4 times
the GDP of the entire European Union. Therefore, it is
obvious
that if Deutsche Bank collapses, neither the bail-in law which
is
by now law in the entire European Union, nor bail-out would be
sufficient to solve the problem. And if you look at the
engagement of these derivatives with the banks which are
counterparty to Deutsche Bank, it involves the entire
too-big-to-fail banking system of the trans-Atlantic system,
and
if Deutsche Bank goes without state intervention, and that is
obviously not the solution either, it could be like the
super-nova, basically evaporating in a very brief time.

A similar situation is true for the Italian banks, for
the
British banks after the Brexit, and one should not overlook
that
all of these banks have large fines to pay for crimes.
Deutsche
Bank had to pay because they manipulated and cheated the
customers in the real estate market in the United States.
Wells
Fargo just had a hearing in the U.S. Congress because they set
up
2 million fraudulent, fictitious bank accounts to steal. Then
you have HongShang banking corporation, which is openly
laundering the entire drug money of the Mexican drug mafia.
They
all were involved in the LIBOR manipulation, which caused the
three-digit billion losses for the customers.

We are for sure heading towards an October crisis.
This is
not going to be a crisis after the U.S. election: This is now.
And all the means of the central banks, quantitative easing
they

have been doing since 2008; negative interest rates, which kills the savings of the population; and now they're talking about "helicopter money" which is really the last straw. All of these tools do not function any more.

There is a remedy, and that is, you have to implement immediately the Glass-Steagall banking separation law, exactly what Franklin D. Roosevelt did in 1933. Lyndon LaRouche has enlarged that conception to say, we need Glass-Steagall, that is, you have to write off the speculative part of the banks; but then you have a lack of liquidity and therefore, you have to have a credit system in the tradition of Alexander Hamilton, which issues new, large credits for productive investments. But you also have to increase the productivity of the economy, you have to have a science driver, and the best for that is international space cooperation and vanguard technologies which go along with that.

We also need what Roosevelt did at the time, a Pecora Commission. Pecora was the New York State attorney, who investigated the CEOs of the Wall Street banks under oath at the time, to then send many of them to jail. And as a leading banker contact told us, if you don't do that, you cannot reinstate the confidence in the banks, because people have lost completely confidence in the system which is obviously more criminal than not.

There is good reason that this can be done. Because in the United States both parties, the Republicans and the Democrats,

have the Glass-Steagall Act in their platforms and despite the fact that Hillary Clinton is not for Glass-Steagall, it is important that in times of crisis such provisions are there.

And

there is a renewed optimism that you can mobilize the Congress,

even if normally people have little hope that the Congress will

do something useful, they just did by voting up the JASTA bill overriding the veto of President Obama in respect of the ability

of the families of the victims of September 11th, to sue the Saudi government. This is a tremendous victory, because what was

victorious in this situation was a sense for justice: That it was

completely unjust that the victims of the September 11th terrorist attack would not have the ability, and the families in

particular would not have the ability, to bring the criminals responsible for that terrorist act to court. And that has now occurred, and there is a tremendous sense that you can move, once

people are united for a good plan, and once they act together.

Now, there is an equal yearning for justice concerning the

banking system. The banking system which has provided unbelievable profits for a few, where bankers which provably are

criminal can get away with bonuses of hundreds of millions of dollars, while the people they are looting, more and more of them

become completely impoverished.

The other important aspect about this is that the alternative financial system is already in place. Since 2013, when President Xi Jinping announced the New Silk Road, there has

been an unbelievable development, in the tradition of the ancient Silk Road of 2,000 years during the Han Dynasty, which at that time was an immense exchange, not only of goods, but of culture, of ideas, and most importantly of technologies, of the ability how to produce silk, how to make porcelain, and other such vanguard technologies of that time; the idea is now that the same kind of exchange has been occurring since three years among the nations of the New Silk Road, but with modern technologies.

This is the largest infrastructure plan in all of human history: It's about twelve times larger than the Marshall Plan was which was helping to reconstruct Europe after the Second World War, in terms of actual buying power. It right now encompasses \$1.4 trillion; it already involves 43% of the world economy, and 4.4 {billion} people, 70 countries, are cooperating around it. It is the only long-term development strategy under the leadership of China right now. As a matter of fact, it's the only strategic plan to overcome this present geopolitical confrontation I mentioned in the beginning, because it is based on the idea of a "win-win cooperation" of all countries on this planet.

Very important, in respect to the financial crisis, these countries have started to set up an alternative financial system. They have started the Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB), where immediately about 70 countries wanted to be

founding members, despite enormous pressure from the United States not to do so. Even close allies of the United States, like Great Britain, Japan, South Korea, Germany, France, and Canada, they all wanted to be founding members of this new bank, which has a starting capital of \$100 billion, which can be expanded, and will be. They also have created the New Development Bank, that is the bank of the BRICS countries; the New Silk Road Fund of \$40 billion; the Maritime Silk Road Fund; the Shanghai Cooperation Organization has created a new bank; and they have created something called the Contingency Reserve Arrangement which began as a pool of \$100 billion, helping the BRICS countries and other developing countries to fend off manipulative speculative attacks like those of George Soros and other speculators.

It is very important that this idea of the New Silk Road is expanding with an unbelievable speed, and many countries, not only in Asia, but also in for example, Eastern and Central Europe are picking up on it. There is now a cooperation between China and Greece, Serbia, Hungary, Czech Republic and even Poland, all working on high-speed trains on infrastructure cooperation. And the idea is to extend this kind of a New Silk Road into the Middle East and into Africa, to address the very, very dramatic situation there, to reconstruct the Middle East after the war, and to develop Africa, so that also the refugee crisis, which is one of the largest humanitarian crises in the world ever, to create conditions where Africa and Southwest Asia are being

industrialized so that people do not want to leave their home, but rather, help to build up their nations.

All of this is not just business. The Silk Road is by no means only infrastructure in the narrow sense, connecting A to B through trains and ships, but it is also not just a replacement of American imperialism by Chinese imperialism, which is what some media are trying to insinuate. The New Silk Road, put on the agenda by China, is truly a completely different model of cooperation among states: It is based on dialogue, partnership and cooperation; and China does not want to be a new hegemon, but wants to have cooperation with all countries based on a "win-win" mutual benefit, where each country has their own advantage.

China has said many times, as a matter of fact, Xi Jinping has used the formulation that what is needed is a "community of shared destiny." Now, this is what the Schiller Institute has promoted for 25 years when we proposed the Eurasian Land-Bridge when the Soviet Union collapsed, and expanded it in the 25 years since, that the Silk Road must become the World Land-Bridge, we always have said that we need a completely new paradigm based on "win-win cooperation"; and that is exactly what is now pushed by China.

Now people always have suspicions, "what is the real aim of China?" But I have come to the absolute conclusion, that

China

{means} exactly what they're saying, that the world must not be run on the basis of a zero-sum game, but on the idea of a harmony of all nations.

Now, 2016 is the 2,567th birthday of Confucius and you have right now a total revival of Confucian philosophy, in all of China, in all schools, universities, cities, and there is right now a two-and-a-half-thousand-year-old history of Confucian tradition in China, with the very short except of the ten years of the Cultural Revolution. And that has shaped the Chinese mind to a very large extent, the Confucian idea that the world should be organized in a harmonious way, by allowing the harmonious development of all nations, of all families, of all individuals; and that a country cannot do well, if its neighbors are not doing well. The idea of Confucius that politics must be based on love, now that is associated with the idea that politics has only one aim, and that is the happiness of people, an idea which used to belong the American Declaration of Independence, and an idea which is also very, very known in the history of European humanism.

Confucius also taught that people have to have a lifelong learning, and that they should perfect themselves without limit, and that the highest ideal of man is the {chun tzu}, the wise

man

who is basically perfecting himself in the highest degree.

And

out of this comes the idea that the sage king is morally much more attractive than the hegemon. This is the same idea as Plato's "philosopher king," that only the wisest and most moral people should rule.

Now, while the hegemon rules by forcing the underlings into submission, the wise king and the wise leadership is elevating the people through inspiration. At the recent G20 meeting in Hangzhou, which occurred for the first time under the leadership of China, they have made a wonderful proposal to put the whole world economy on the basis of innovation and to share whatever scientific and technological breakthroughs are being made, immediately, with all other nations, but especially the developing nations, so that their development is not being held up.

Since then, they have announced scientific and technological cooperation among the countries along the New Silk Road; they opened up science and technology parks, huge exchange of scientists and youth, in order to spread these ideas in the quickest possible way. All of these policies are a reflection of the Confucian philosophy.

If you study it more closely, you will realize there is a tremendous affinity between Confucian thinking and European humanism. They are much closer and much more related than most people are aware. While in China, a Confucian Renaissance is fully underway, it is the West which is in urgent need of such a

cultural renaissance.

The Western world has plunged into a terrible moral degeneracy and decadence: If you look at the drug addiction, for example, well the case of Mexico, for example, is famous: The drug lords have taken over much of the country. But in the United States the drug addiction is the most important cause for the rising suicide rate which has quadrupled since 2001, since Bush came into office, suicides in all age groups. If you look at the violence in the United States, but also in other Western parts, you have the police violence, you have the school shootings, you have pornography, you have the total brutalization of behavior, which almost is a breakdown of civilized relations among people. I don't want to go into this more deeply, because you all know it.

So we need urgently, if you want to save humanity, we need a Renaissance of Classical culture. We have to go back to an image of man which emphasizes that, which separates man from all other living species and that is the creativity of the mind of the human being. The problem with popular culture is that it {de}-emphasizes this creativity. Pop music, for example, if young people go to discos, it almost always goes along with drug consumption, with something which destroys the creative faculties of the mind.

We need a Classical culture which emphasizes the beauty of

the best traditions of Greece, for example, Greek architecture, Greek historical dramas, Greek philosophy, but also the beauty of Dante, of Petrarca, of the Italian Renaissance; in the Spanish culture, of the Andalusian renaissance, of Cervantes, of Goya; in Germany, the Schiller, Beethoven, and many other great thinkers.

Now, why is Classical culture so absolutely important? Rather than being a soap opera, where you add irrational emotions one after the other, without rhythm or rhyme, you have in Classical culture either a poetical or a musical idea, and then, according to very strict principles of composition, you develop that idea until it is exhausted, in a thorough-compositional way; and then you come to a conclusion on a higher level of reason. And when you train your mind in this way, in Classical thinking, you become more creative. And it also leads to an education of the emotions. Because if you only rely on your senses, you are just reacting. That is why Friedrich Schiller demanded the aesthetical education of man: Namely, through Classical art, the aesthetical education teaches man to feel more noble and to education your emotions up to the level of reason, so that you can blindly follow your impulses because they will never tell you anything different than what reason commands. This is why we have to reintroduce beauty into art, and the great German poet Friedrich Schiller said "Art which is not beautiful should not

be
called art."

In the Greek Classical period, you had the ideal of the identity of the beautiful, the truthful, and the good. And you cannot be truthful if you are not trying to develop the idea of beauty, and you cannot develop the good without being truthful.

So there is an inner connection between these because they address the same faculty in the human mind.

The future of mankind very clearly will be in space. If you look at the evolution of man, or even of life as it developed through photosynthesis from the oceans to land, from lower to higher species, and eventually the creative mankind, man settled at the rivers and oceans first; then through infrastructure development, opened up the landlocked areas of continents. And now with the New Silk Road we are completing that phase of the evolution, where man through infrastructure, develops the landlocked areas of all continents. And the natural extension of that infrastructure development will be the opening up near space, probably first a colony on the Moon, and that will be the launching pad for future space operations as our energy sources become more dense, and we will be able to even understand much better what is the position of our planet in the Solar System, in the Galaxy, and we will develop a much deeper understanding about the laws of the universe and the relationship of creative mentation to that Universe, because our mind is obviously not outside of the universe, but it's part of the universe, and it

is
the most developed part.

A lot more studies have to be made about that connection between the mind and the universe at large, and the better we understand that connection, the more rational we will become as a human species. The great German space scientist Krafft Ehrlicke developed the beautiful notion of the "extraterrestrial imperative," saying that man only becomes truly adult when we try to understand and conquer space more deeply, because man will only become fully rational when we do that. And Krafft Ehrlicke, who was a close friend of ours, said at the end of his life, that the importance of great Classical art was absolutely crucial, because if science is developed that does not yet say whether it's applied for something good, or for something bad; it is always man who applies that science which makes the difference. And therefore, the aesthetical and moral education to beauty and to the good is what will make the longevity of the human species possible.

Now, this is why we are saying, so emphatically, that the economic development of the New Silk Road must be combined with a Classical Renaissance of Classical culture, and that we must bring forward the best traditions of each culture, of Chinese poetry and philosophy, of Chinese painting, of Indian philosophy, of African wonderful philosophical contributions from the time of Timbuktu; of other great cultures, which each, at one point

had a high phase in their culture, like the Arab Renaissance of the Abbasid Dynasty at which point the Arab culture was the most developed.

What we have to do, is we have to make the best phases of these periods known, and then have a dialogue between these cultures and then out of that will generate love for the other culture; and we will indeed reach a new paradigm of civilization.

If we make that cultural universal heritage known to all children, in the universal education, I think the future will be that such geniuses as Bach, Schiller, Einstein, will not be such an exception. There will never be a second Einstein, but we will have many, many geniuses because we will provide children with a much, much better opportunity to unfold all the potentials which are embedded in them.

Now, I think we are not only on the verge of a potential global war, but with the New Silk Road we are also at the edge of entering a completely new paradigm of civilization, what I like to call the "adulthood of mankind," and not any more behaving like stupid two-year-old little boys kicking each other in the knee.

So we are really at an important historical moment, and I would ask all of you to join in a Renaissance movement, because I'm absolutely optimistic that if all good people on the

planet

are working together to this aim, we can do it.

Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, en introduktion// The New Silk Road becomes The World Land-Bridge, an Introduction

In English, with vice-president Michelle Rasmussen

På engelsk med næstformand Michelle Rasmussen

See slides below.

Se dias herunder.

Videos after the slides:

*** The gala concert after the G20 meeting in China, including Beethoven's and Schiller's Ode to Joy**

Galakonserten efter g20-topmødet i Kina, inkl. Beethovens og Schillers Ode til Glæden

*** A 20-minute video introduction to the World Land-Bridge,**

introduced by the president of the Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche

Se også den 20-minutter-lang video om Verdenslandbroen, efter diabillederne.

Dias from the meeting: Click on the slide to make it full-sized.

Klik på diabilledet for at gøre det større.

Video:

The gala concert after the G20 meeting in China: The Beethoven/Schiller Ode to Joy section begins at 43:30

The 20-minute video introduction to the World Land-Bridge, introduced by the president of the Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche:

Obama er i gulvet, men ikke dømt ude: Forøg presset

7. september 2016 (Leder) – De amerikanske mainstreammedier, med *New York Times* i spidsen, er blevet tvunget til at erkende, hvad verdensledere på denne uges topmøder i Asien allerede ved: USA's præsident Barack Obama var sat udenfor i Hangzhou og Laos, med betydningsfulde nationer fra Eurasien og andre dele af verden, der lægger sig på linje med det Nye Paradigme, som tydeligst repræsenteres af Kinas program for eurasisk udvikling, 'Ét bælte, én vej'.

Onsdag mødtes statslederne fra de 10 ASEAN-lande med kinesiske ledere til det 25. ASEAN-Kina jubilæums-topmøde. Mødet var intet mindre end en total afvisning af Obamaregeringens forsøg på at udnytte den ulovlige afgørelse fra den Permanente Voldgiftsret i Haag om det Sydkinesiske Hav og drive en kile ind mellem Kina og dets naboer. ASEAN-lederne tilsluttede sig Kina og aflagde løfte om at udvikle reglerne for operationer for det Sydkinesiske Hav, og for fremme af programmerne for den Nye Silkevej og den Maritime Silkevej, der allerede har beriget utallige borgeres liv i området. Selv *Forbes* måtte indrømme, at Kinas investeringer i områdets infrastruktur har overtrumpet alle Obamaregeringens bravader.

Mellem friktionerne med de kinesiske myndigheder, der var vært

for G20-topmødet i Hangzhou, og Obamas skænderi med den filippinske præsident Duterte over Obamas selvretfærdige planer om at presse den filippinske leder til at opgive at slå hårdt ned på narkohandlere og terrorister, har Obamas præsidentskabs endegyldigt sidste besøg i Stillehavsområdet sandeligt vist sig at være en absolut katastrofe.

På samme måde indikerer rapporter fra Mellemøsten, at den syriske regering med støtte fra Rusland og Iran har genoprettet belejringen af det sydøstlige Aleppo og afskåret oprørsstyrker fra verden udenfor. Den totale genindtagelse af Aleppo vil fundamentalt ændre kursen i den fem år lange krig og vil tvinge Obama til endnu engang at vende sig mod den russiske præsident Putin for at finde en udvej af den diplomatiske/militære fiasko.

Obama er tydeligvis slået i gulvet. Men han er endnu ikke dømt ude, og Lyndon LaRouche advarede i dag om, at Obama må holdes under uophørligt pres for at forhindre yderligere handlinger, såsom destabiliseringen af Brasilien, der var en pil, som sigtede på BRIKS' hjerte.

Obama står over for endnu et umiddelbart forestående nederlag, der vil give resonans hele vejen til Riyadh og London. Formand for Repræsentanternes Hus Paul Ryan meddelte onsdag, under enormt, tværpolitisk pres, at JASTA-lovforslaget vil komme til afstemning fredag.

Loven om retsforfølgelse af sponsorerne af terrorisme (JASTA) vil gøre det muligt for ofre og pårørende, der mistede familiemedlemmer i terrorangrebene 11. september (2001), at retsforfølge det saudiske monarki. Som *Daily Telegraph* har rapporteret i sommerens løb, så vil, hvis JASTA vedtages, det britiske monarki også kunne retsforfølges for 11. september og andre handlinger, hvor briterne har beskyttet og sponsoreret international terrorisme. Præsident Obama har svoret at nedlægge veto imod JASTA, hvis det når frem til hans skrivebord – og det kunne meget vel ske på 15-års dagen for

11. september, hvor alles øjne er rettet mod New York City, hvor der vil blive en weekend med historiske mindebegivenheder, centreret omkring Schiller Instituttets kors deltagelse i fire mindekoncerter i New York og New Jersey, til ære for dem, der døde i angrebene 11. september og under de redningsaktioner, der fulgte.

Efter CDU's slående nederlag i kansler Angela Merkels egen hjemstat i Tyskland, (Mecklenburg-Vorpommern), hænger Merkel-regeringen også ude i tovene. Det er afgørende, at der vedtages en stor ændring i økonomisk politik i Tyskland, og det kan kun ske i en post-Merkel, post-Schäuble situation. Krisen i Deutsche Bank bliver mere og mere åbenbar, med paralleller, der fremkommer i Thestreet.com og andre finansielle udgivelser, mellem Deutsche Bank og Lehman Brothers på tærsklen til bankerotten.

Vi er kommet til et virkeligt historisk øjeblik. Ledere, der repræsenterer et flertal af verdens befolkning samles omkring et nyt, fremtidsorienteret paradigme med samarbejde, og rækken af topmøder, der startede i Vladivostok og fortsatte i Hangzhou og Laos har fremmet denne sag over al forventning.

Foto: Den filippinske præsident Rodrigo Roa Duterte tager erhvervsledere i hånden, under ASEAN Erhvervs- og Investerings-topmøde i Vientiane, Laos, den 6. september. [foto: KING RODRIGUEZ/PPD]

Det tyske Handelsblatt opdager BRIKS-paradigme

6. september 2016 – Til forskel fra resten af de tyske mainstreammedier, har den førende tyske erhvervsavis

Handelsblatt en noget mere fornuftig kommentar til G20-topmødet og bemærker, at, parallelt med dette topmøde, er »en ny magtkonstellation i verden« [sic], der vil afgøre fremtiden, kommet til syne i Hangzhou, nemlig med BRIKS, der holdt et separat, uformelt topmøde i Hangzhou.

Xi Jinpings prominente, bilaterale møder med ledere af afrikanske organisationer, med præsidenterne for Tchad, Egypten og Kasakhstan umiddelbart før G20-møderne, demonstrerer, at hans bemærkninger om 'nationer på tærsklen', der bliver vigtigere, skal tages alvorligt. Kina og Indien er hoveddrivkraften bag den nye vækst på globalt plan, selvom Kinas 19 G20-partnerses samlede andel af det globale, økonomiske resultat rent nominelt udgør 80 % og således stadig er langt højere end disse to staters, bemærker *Handelsblatt* og tilføjer, at tysk industri er opmærksom på denne nye trend.

Foto: Præsidenterne for 2 af de 5 BRIKS-nationer, Indien og Kina, hhv. Narendra Modi og Xi Jinping, mødtes på sidelinjen af G20-topmødet i Hangzhou, Kina.

Den forestående uge, set i universalhistorisk perspektiv

5. september, 2016 (Leder) – De afgørende uger, som vi nu har for os, stiller dette spørgsmål til alle amerikanere (blandt andre): Hvordan er det muligt, at det kan lykkes for det enkelte individs inderste, private tankers »lille hjul« at dreje det »store hjul« i den historiske proces, der involverer den kurs og skæbne, som nationen, og menneskehedens mere end syv milliarder individer generelt, i fremtiden, i de kommende århundreder, vil få?

Den virkelige historie om det netop afsluttede G20-topmøde i Kina er den, at den kinesiske præsident Xi Jinping, sammen med Ruslands Putin og udviklingslandene under anførsel af BRIKS, samt Japan m.fl., fremtvang spørgsmålet om udskiftningen af det nuværende finansielle system. De insisterede på, at Wall Street/London-systemet, baseret på hasardspil, har kurs mod en ny krise, og at det må erstattes af et produktionsorienteret system, funderet i videnskab og store internationale, avantgarde-projekter: det system, der er centreret omkring Kinas Nye Silkevejs-politik, som præsident Xi kalder »Ét Bælte, Én Vej«.

Det finansielle fundament for dette nye, menneskelige system leveres af en række udviklingsbanker, som Kina har været med til at lancere, såsom den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), og BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB).

Som Helga Zepp-LaRouche i går bemærkede, vil det, efterhånden, som resultaterne af G20-topmødet og det forudgående Vladivostok-topmøde i løbet af de næste par dage bliver kendt, blive klart, hvem, der forsvarer menneskehedens sag, konfronteret med udsigten til økonomisk udslettelse, og hvem, der forsøger at lægge hindringer i vejen. I løbet af disse dage vil den amerikanske Kongres, den 6. september, træde sammen, og FN's Generalforsamling træder sammen den 13. september. Samtidigt vil rækken af topmøder på højeste niveau fortsætte i Asien.

Det, som den amerikanske Kongres må gøre, når den atter træder sammen, er at vedtage Glass-Steagall, for hvilken lov der er fremsat tværpolitisk lovforslag i begge Kongressens huse. Kongressen må ligeledes handle på de kendsgerninger, der er blevet afsløret i de »28 sider« af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september (2001): den må handle med henblik på at fjerne Obama for hans beviste, overlagte mørklægning af saudierne (og briterne) ansvar for 11. september, og samtidig fremtvinge flere skjulte fakta om den britisk/saudiske sammensværgelse, og om Bush' og Cheneys –

men først og fremmest Obamas – medskyldighed. Det faktum, at vi ikke fjernede Bush og Cheney, gav os Obama, som er endnu værre. Hvis vi nu ikke fjerner Obama, vil vi få noget, der er værre endnu, hvis vi da ellers stadig vil være i live til at opleve det.

Netop nu, hvor omgående, politisk handling er presserende nødvendig, forbereder ledelsen af Lyndon LaRouches bevægelse, der er lokaliseret på Manhattan, det, som LaRouche har kaldt for et »levende mindesmærke« for ofrene for 11. september – først og fremmest de direkte ofre og deres familier, men også USA og enhver del af verden, som er blevet offer for forbrydelsen og dens mørklægning. Centrum for dette »levende mindesmærke« vil blive opførelser af Mozarts *Rekviem*, i hvilken en stor skaber fejrer, ikke døden, men det uforgængelige liv og dets mission, konfronteret med døden, igennem alle århundreder i fortid og fremtid.

Med dette »levende mindesmærke«, og ud over dette, arbejder den Manhattan-centrerede LaRouche-bevægelse på at genskabe et funktionsdygtigt præsidentskab for USA, ud fra selvsamme Manhattan-lokalitet og gennem de samme principper, som Alexander Hamilton anvendte til at skabe det oprindelige George Washington-præsidentskab for USA.

For at vende tilbage til vores indledende spørgsmål om »det lille hjul« og »det store hjul«: Politikken med Den Nye Silkevej begyndte som en idé: ideen om den Europæiske Produktive Trekant, som Lyndon LaRouche udviklede i slutningen af 1980'erne, og som han, sammen med sin hustru Helga, videreudviklede til den Eurasiske Landbro, Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen. Og det, der udløste det kinesiske rumprogram, som i 2018 for første gang nogensinde vil lande en robot på Månens bagside – var også først en idé. Det var Ronald Reagans Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), der overbeviste det kinesiske lederskab om behovet for et forceret, videnskabeligt udviklingsprogram, inklusive et forceret rumprogram, som vi vil gå i dybden med i det næste

nummer af *EIR*, 9. september. Det Strategiske Forsvarsinitiativ var en politik, der helt fra bunden af blev opfundet af Lyndon LaRouche, og som overbeviste Reagan.

Og de udviklingsbanker, der i dag bliver lanceret, blev udtænkt af Lyndon LaRouche i 1970'erne, hvor de blev forelagt FN's Generalforsamling af Guyanas agtværdige udenrigsminister, nu afdøde Fred Wills.

Som den store, russiske videnskabsmand Vladimir Vernadskij viste i første halvdel af det tyvende århundrede, så er den menneskelige noesis, eller kreative tænkning, den mest magtfulde kraft i universet. Der er ingen kraft, der kan måle sig med det menneskelige intellekt med hensyn til kreativ opdagelse.

Foto: Brasiliens præsident Michel Temer, Indiens premierminister Narendra Modi, Kinas præsident Xi Jinping, Ruslands præsident Vladimir Putin og Sydafrikas præsident Jacob Zuma ankommer til Kina for at deltage i G20-topmødet, der finder sted 3. – 5. september, 2016 [www.gcis.gov.za/flickr]

STARTEN PÅ EN HISTORISK UGE

4. september 2016 (Leder) – Søndag, den 4. september, gav præsident Xi Jinping startskuddet til G20-topmødet for statsoverhoveder i Hangzhou, Kina. Åbningsceremonien omfattede en bevægende opførelse af Ode til Glæden, der anslog den inspirerende tone for hele topmødet. I sine åbningsbemærkninger gentog præsident Xi sit krav fra den foregående dag ved B20-forum for erhvervsledere om, at hele det globale finanssystem må gennemgribende ændres, for at vende den aktuelle, globale krise omkring, og at G20 må tage

føringen med hensyn til at skabe de nødvendige ændringer, der må have innovation og samarbejde mellem nationer som drivkraft.

Præsident Xis tale lørdag ved B20 var en stærkt ekko af den politik, som Lyndon og Helga LaRouche har udviklet hen over årtier, inklusive **Helgas seneste opfordring til, at G20-mødet tager skridt til fuldt og at virkeliggøre Verdenslandbroen.**

Den signifikante opførelse af **Ode til Glæden, et digt af Friedrich Schiller med musik af Ludwig von Beethoven**, var en yderligere indikation på Xis forpligtelse over for principperne om videnskabeligt og teknologisk fremskridt og »win-win«-samarbejde mellem alle verdens nationer.

Den kinesiske præsident Xi Jinping holder hovedtalen ved Business 20-mødets åbningsceremoni (B20.)

Se uddrag på dansk af talen her.

Forud for G20-mødet blev der afholdt et uformelt møde for BRIKS-nationernes statsoverhoveder, hvor der blev gjort yderligere forberedelser til BRIKS-topmødet den 15. – 16. oktober, med den indiske premierminister Modi som vært, i Goa, Indien. BRIKS- og G20-begivenhederne begyndte umiddelbart efter afslutningen af det **Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, Rusland, med præsident Vladimir Putin som vært**, hvor den samme dagsorden med eurasisk udvikling og en samarbejdsånd mellem verdens ledende nationer blev promoveret. De to æresgæster ved Vladivostok-forummet var Japans premierminister Abe og Sydkoreas præsident Park, der således udvider alliansens samarbejde.

I stærk kontrast hertil brugte USA's præsident Barack Obama anledningen til at promovere alle de konfliktområder, der splitter USA og Kina, inklusive den Permanente Voldgiftsrets ulovlige afgørelse om det Sydkinesiske Hav, beskyldningerne om, at Kina skulle dumpe stål på verdensmarkedet, samt andre

friktioner. Obama dukkede op i Hangzhou for at forsøge at genoplive det, som er dødt – hans svindelnummer med Trans Pacific Partnerskab (TPP) – såvel som også for at fremprovokere konflikt. Obama kunne ikke engang modstå fristelsen til at kaste kold vand på sin egen udenrigsminister John Kerrys indsats for at indgå en aftale med Rusland om fælles militære operationer imod Islamisk Stat og al-Qaeda.

G20-topmødet fortsætter mandag, efterfulgt af endnu et asiatisk, økonomisk topmøde i Laos, den 6. – 9. september, der efterfølges af et møde mellem de 10+1 – de ti ASEAN-nationer og Kina.

Alt imens præsident Obama fortsætter med at isolere sig selv fra det voksende flertal af nationer, der forsøger at fremkomme med løsninger på det fremstormende kollaps af det transatlantiske område og fremstødet for krig, der kommer fra det døende britiske imperiesystem, så afsluttes denne uge med et intenst højdepunkt, med rækken af fire opførelser af Mozarts Requiem i New York City-området, for at mindes 15-års dagen for angrebene den 11. september, 2001, på World Trade Center og Pentagon, hvor 3000 mennesker blev dræbt. Schiller Instituttets kor og orkester vil deltage i disse koncerter.

Med tidligere **senator Bob Grahams pressekonference sidste onsdag i Washington, D.C.**, og med en afstemning i Repræsentanternes Hus om Justice Against Sponsors of Terrorism Act (JASTA) (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorere af Terrorismen), der skal finde sted, når Kongressen genoptager arbejdet den 6. september, vil spørgsmålet om juridisk retfærdighed dominere denne uge. Som senator Graham sagde til medierne i Washington i sidste uge, så er proppen taget af flasken, med frigivelsen den 15. juli af det 28 sider lange kapitel af hans oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, og nu må den fulde sandhed om Saudi-Arabiens rolle i historiens værste terrorangreb på amerikansk jord komme frem. Det betyder, at hele det anglo-saudiske terrorapparat nu kan bringes til fald, og det betyder igen, at

de primære kræfter, der er ude på at forhindre virkeliggørelsen af Verdenslandbroen og et nyt paradigme for relationer mellem Jordens nationer, kan besejres, én gang for alle.

Titelfoto: 2016 G20-ledere. (Foto: RIA Novosti)

Asiatisk Infrastruktur- Investeringsbank og BRIKS' Ny Udviklingsbank har planer om at finansiere projekter i fællesskab

Torsdag, den 1. september 2016 – Dagen før åbningen af det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, sagde vicepræsidenten for Ny Udviklingsbank (NDB, også kendt som BRIKS-banken), Zhu Xian: »Vi har etableret gode relationer med AIIB. Og vi har også allerede indledt diskussioner om mulige former for samarbejde. For det første har vi planer om i fællesskab at finansiere nogle projekter. For det andet har vi allerede underskrevet den relevante aftale om samarbejde. I øjeblikket er der mange investeringsprojekter, der har behov for finansiering. Det er derfor, vi ikke bør konkurrere, men komplementere hinanden«, rapporterer TASS i dag.

Både AIIB og NDB har hovedkvarter i Kina og blev etableret for i et partnerskab at finansiere projekter, der ville udfylde det enorme infrastruktursvælg, der har lammet udvikling i Eurasien, for ikke at sige i hele verden. Nominelt fokuserer NDB på de fem BRIKS-lande (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og

Sydafrika), mens AIIB fokuserer på asiatiske lande. Iflg. TASS sagde Zhu ligeledes, »Jeg tror, vi komplementerer hinanden, og en masse investeringsprojekter mangler finansiering ... Vi ønsker at være det 21. århundredes finansinstitution, men ikke at være en kopi af de traditionelle finansinstitutioner«, tilføjede han med henvisning til IMF og Verdensbanken.

Alt imens de fælles finansieringsprojekter endnu ikke er færdige, sagde Zhu Xian, at NDB's »eksperter er i færd med at undersøge mulighederne for at finansiere projekter for byggeri af veje i Rusland«. »Flere russiske projekter har tiltrukket sig vores opmærksomhed, især i transportsektoren«, tilføjede Zhu, iflg. TASS. Til Sputnik sagde Zhu i dag desuden: »Vi har planer inden for andre statsobligationsmarkeder, inklusive Rusland. Vi fører allerede drøftelser med den russiske regering om mulighederne for også at udstede statsobligationer i rubel i Rusland.«

Argentinas tidligere præsident Fernandez de Kirchner identificerer BRIKS som det strategiske mål for Dilma Rousseffs afsættelse i Brasilien

Torsdag, den 1. september 2016 – I bemærkninger til Argentinas Radio 10 og avisen Pagina 12 i kølvandet på det »juridiske«

kup, der blev gennemført imod den brasilianske præsident Dilma Rousseff i går, naglede tidligere argentinske præsident Cristina Fernandez de Kirchner kuppet præcist, da hun sagde, at det var »et element af en regional destabilisering, der kommer fra interne og eksterne, koncentrerede økonomiske sektorer«, der ikke kan lide Dilma Rousseff, fordi denne har bragt hele Sydamerika sammen med BRIKS ved topmødet i Fortaleza i juli 2014.

I et interview med Radio 10's Roberto Navarro, vært for Tv-programmet *Economica Politica*, anklagede Cristina, at Brasilien, Argentina, Ecuador og andre nationer bliver angrebet for at have vedtaget en mere uafhængig udenrigspolitik og allieret sig med Rusland og Kina. Da interviewereren spurgte hende, om det, hun sagde, var, at USA reagerede på den udenrigspolitik, som Dilma, hun selv og andre havde vedtaget, specificerede hun, at »det møde, som Dilma holdt i Brasilien mellem Mercosur, UNASUR og BRIKS, ikke behagede ... de uden for kontinentet eksisterende magter«, der stod bag kuppet mod Rousseff.

»Vi oplever i øjeblikket en regional destabilisering«, sagde hun til *Pagina 12*. »Supermagterne«, der er ansvarlige for kuppet, er i færd med at orchestrere en »barsk strategi imod folkelige regeringer« – en vurdering, som den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche i dag varmt bifaldt.

Foto: Argentinas tidligere præsident, Cristina Fernandez de Kirchner

Vi må afslutte den

geopolitiske krig mod Yemen med en strategi for fred og udvikling.

Tale af Schiller Instituttets Ulf Sandmark ved støttekonference for Yemen i London.

Inkl. meget bevægende videohilsen fra lederen af Yemen-komiteen for koordinering med BRIKS, Fouad Al-Ghaffari

Følgende er en tale, som Ulf Sandmark, repræsentant for Schiller Instituttet, holdt ved en todages konference i London til støtte for det yemenitiske folk imod den anglo-amerikanske-saudiske imperiekrig. Han blev også interviewet på konferencen, og det blev vist på Yemen Tv. <https://www.youtube.com/watch?v=CRcMfUoy19U>

Af Ulf Sandmark, økonom, Schiller Instituttet, Sverige. 20. august 2016.

Jeg vil gerne takke arrangørerne af denne konference. Jeg anser denne konference for at være en milepæl i hjælpen til Yemen for at hævde dets suverænitet, i særdeleshed, fordi konferencen faldt sammen med den overvældende demonstration i

Sanaa i går, med 4 millioner deltagere. Jeg er så imponeret af det yemenitiske folks mod, hvor de løber risikoen ved at demonstrere under direkte trussel fra det anglo-amerikanske-saudiske bombardement.

Det var en storslået manifestation af den yemenitiske nations suverænitet under landets nye regeringsråd og valgte parlament. Det, vi ser, er et folk, der har rejst sig for at befri sig selv fra den mest brutale aggression. Med denne demonstration har de allerede gjort sig til et frit folk i deres indre sind.

Yemen kunne nu gå med i den igangværende verdensrevolution, som organiseres af BRIKS-landene med deres voksende antal allierede. Det er mere end halvdelen af verdens befolkning, der har befriet sig selv rent mentalt fra den vestlige, globale, økonomiske og militære dominans. BRIKS har indledt en proces for at erstatte den gamle, anglo-amerikanske verdensorden og er begyndt at opbygge verden i et hæsblæsende tempo. BRIKS er nu i færd med at virkeliggøre de visionære infrastrukturprojekter, som allerede af Den alliancefri Bevægelse (NAM) og Bandung-konferencen i 1960'erne blev sat på dagsordenen. Hovedprojektet udgøres af Den Nye Silkevej [Det økonomiske Silkevejsbælte], der forbinder Eurasien over land, samt Det 21. Århundredes Maritime Silkevej, der fra Kina passerer Yemen på sin vej til den Nye Suezkanal.

BRIKS venter ikke. De opbygger deres egne finansinstitutioner, sikkerhedsorganisationer, infrastruktursystemer, industricentre, teknologi og videnskab. Dette betyder, at fredsbevægelserne har en ny måde, hvorpå de kan standse alle de geopolitiske krige, som krigen mod Yemen. Vi kan få Europa og USA til at gå med i projekterne i Den nye Silkevej. Dette ville gøre Europa og USA til BRIKS' allierede, og allierede udkæmper ikke krige med hinanden. Krigshøgene kan omgås og gøres impotente. Samtidig kan dette gigantprojekt sætte alle vore arbejdsløse unge mennesker til at producere maskiner og andre nødvendige midler.

Jeg er her for at være med til at grundlægge en international koalition for at standse krigen imod Yemen, som vi i går diskuterede i workshopen. Ideen i min organisation, det internationale Schiller Institut med Helga Zepp-LaRouche som leder, er at udbrede måder at virke for freden på, med en politik for økonomisk udvikling. Konstruktionen af Den nye Silkevej er det største fredsprojekt nogensinde, der opbygger freden ved at forbinde nationer i praksis, rent fysisk med jernbaner, hovedveje, kanaler og alle former for infrastruktur.

Vi vil erstatte de geopolitiske krige med et nyt paradigme for relationer i verden, en multi-polær verden i stedet for den døende verden under anglo-amerikansk dominans og finansbobler. Det nye paradigme er formuleret gennem den kinesiske præsident Xi Jinpings »win-win«-koncept, som er et koncept for fredeligt samarbejde, baseret på en genoplivelse af visdommen hos Kon Fu Tse (Konfucius). Den åbner Silkevejene for en fornyet dialog mellem civilisationer på det højeste filosofiske, kunstneriske og videnskabelige niveau, en dialog, hvori Yemen, »Vidommens land«, vil føle sig hjemme.

Blot inden for de seneste par måneder er Japan og Filippinerne blevet rekrutteret bort fra krigshøgene, der har presset på for at fremme en atomar konfrontation i det Sydkinesiske Hav. Japan begynder at samarbejde med BRIKS om gigantprojekter i det fjernøstlige Rusland, i Indien og Indonesien. Tyrkiet er i færd med at blive rekrutteret af Rusland og stabiliserer relationerne med Egypten, Israel, Kaukasus og den tyrkisktalende del af Centralasien og sandsynligvis med Syrien. Og Rusland har netop, hvad der er meget vigtigt, i FN blokeret en ny, saudisk resolution mod Yemen. Flere østeuropæiske lande, og ligeledes Grækenland, såvel som også det meste af Afrika og Latinamerika, er i færd med at orientere sig mod Den nye Silkevej og BRIKS. Selv her i London ønsker City [of London] at gå med i den kinesiske valutahandel, og der er således en modstand her, imod de

krigshøge, der truer med atomkrig.

Dette kort over Verdenslandbroen (se fodnote) beskriver, hvorledes de Nye Silkeveje agter at nå ud til alle kontinenter. Forbindelsen over (under) Beringstrædet bliver en direkte forbindelse mellem Rusland og USA for at cementere deres fredelige samarbejde og opkoble de amerikanske kontinenter til Den nye Silkevej. Dette, sammen med opkoblingen af Afrika, vil skænke os en Verdenslandbro. Og Afrika kan opkobles, både i Egypten, til Spanien og Sicilien, men, hvad der er af afgørende betydning for Yemen, også under Bab El Mandeb-strædet til Djibouti. Dette kort er af Schiller Instituttet blevet udarbejdet på baggrund af diverse udviklings- og fredsprojekter, som vi har arbejdet med i løbet af de seneste 40 år. Det er en del af en Specialrapport med titlen »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. I år har vi udgivet den udvidede arabiske oversættelse af denne rapport.

Den fremragende kamp for håb i Yemen

Uden håb findes der ingen fremtid. Med en plan for genopbygningen af Yemen gøres håbet konkret, om virkeliggørelsen af det yemenitiske folks potentialer, dets produktive evner, dets videnskab og dets rige arv. Schiller Instituttet er i kontakt med fremragende kæmpere i Yemen, der gør dette på trods af de anglo-amerikanske-saudiske bombardementer. De har stiftet Yemen-komiteen for Koordinering med BRIKS. Hver tirsdag mødes de modigt ved møder i Sanaa for at studere og udvikle planerne for Yemens genopbygning.

Deres leder, Fouad Al-Ghaffari, sendte en videofilm som en hilsen til Schiller Instituttets konference i Berlin for blot to måneder siden. Videoen demonstrerede det mest bevægende mod og den mest bevægede optimisme med kamp for menneskehedens højeste værdier. Jeg vil gerne afslutte min fremstilling med at dele denne video med jer, der viser hans rapport over, hvad de gør for at mobilisere håb og værdighed i Yemen.

Schiller Instituttets konference i Berlin blev dybt bevæget af denne video og vedtog følgende resolution:

Schiller instituttets konference i Berlin 25. – 26. juni (2016) sender de varmeste hilsener til støtte for den store, yemenitiske nation og Fouad Al-Ghaffaris studiegruppe. Deres modige, intellektuelle lederskab, bogstavelig talt midt i sataniske kræfters bombardement, har været en inspiration for tusinder af mennesker i USA, Latinamerika og Europa. Vi aflægger en højtidelig ed om, at vi vil kæmpe for udvidelsen af den Nye Silkevej til genopbygningen af Yemen, således, at de mange myrdede mænds, kvinders og børns liv vil blive æret i en renæssance i Yemen, der ligeledes vil genopbygge de smukke, gamle byer og disses arkitektur. Yemen må og vil blive en perle blandt Sydvestasiens nationer, og i verden, meget snart!

fodnote: Udførligt kort med forklaringer findes i Specialrapport: [Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen](#)

Final Declaration of the International Conference to Support of Yemeni People

Report by Ulf Sandmark.

Over the span of two days tens of scholars, academics, experts, journalists and activists met to declare their support for and solidarity with the Yemeni people who are facing cruel war by the evil Saudi-led coalition. Held at the Pullman Hotel, in St Pancras, London, more than 150 of these concerned people dealt with the war whose bloody chapters continue to unfold with no one from the "Free World" venturing to call for a ceasefire. These people came from UK, US,

Canada, France, Germany, Belgium, Holland, Italy, Lebanon, Iraq, Bahrain, Egypt, Sudan, Kuwait, Iran, Malaysia and India to express in one voice their demand to stop the blood-letting, attend the wounded and feed the starving among the inhabitants of that country with its historic civilisation. They met for noble causes, ignoring political calculations or stands based on racial, religious or sectarian prejudice. They raised the banner of Peace, Justice, Love and Fraternity and shouted in one voice: Stop the War on Yemen".

Over the two days, Saturday and Sunday 20th and 21st August 2016, the sessions of the "International Conference to support the Yemeni People" were held to discuss various issues related to the war; political background and consequences. The Saudi policies towards Yemen, past and present, its regional ambitions, and the ideology it seeks to spread in the world were debated. The religious dimensions of the Saudi policy towards Yemen were also dealt with especially Riyadh's insistence on spreading Wahhabism which is linked worldwide to extremism, exclusion and terrorism. The participants came from far afield to clear their conscience after they realised the direct complicity of several Western countries, especially the United States and the United Kingdom in the war which has now lasted over 17 months. It has led to the killing of more than 13 thousand Yemenis, mostly civilians and including over 3000 children. They have seen the comprehensive destruction which turned Yemen into rubble due to the persistent bombing by the F16s and Typhoon aircrafts. They shed light on the destruction of the human and Islamic heritage in Yemen and the implication for the history of mankind. The Sheba civilisation has been destroyed as well as the Ma'rib dam. This destruction is in line with the Wahhabi doctrines which have deep enmity to civilizational heritage, Islamic or otherwise. Their hearts were throbbing with anger as they saw images of destruction of the specific Yemeni architecture. They also dealt with the land, sea and air blockade imposed on Yemen and how the country is being throttled by the Saudi forces supported by

American and British fleets in the Arabian the Red seas. They called for the immediate lifting of this blockade which is another form of war crimes. The international stands were reviewed by the participants who were horrified to remember how the United Nations was forced to remove Saudi Arabia from the list of countries that violate the rights of the children in Yemen. They also expressed outrage at the deafening silence that is preventing Western governments from calling for a ceasefire to spare the lives of Yemenis. They considered that allowing Saudi Arabia to continue its aggression on Yemen is dangerous hypocrisy and serious violation of the "war on terror". It is no longer secret to link this international terrorism as presented by AlQa'ida and ISIS to the sources of extremism, exclusion and terrorism enshrined the Wahhabi ideology which is promoted by Saudi schools and universities and supported with the petro-dollars.

After two days of extensive discussion the participants presented the following recommendations:

1- Ceasefire has become an immediate need that cannot be delayed any longer. The world must not hesitate to raise its voice and call on the United Nations Security Council to pass a resolution to impose a ceasefire and stop the illegal aggression on Yemen. Failing to do this is tantamount to complicity in the cruel war and could be considered participation in war crimes.

2- The participants call specifically on the United States, the United Kingdom and the European Union to break the deafening silence and call for the ceasefire. They are also required to impose an immediate arms embargo on Saudi Arabia and other countries participating actively in killing the Yemeni people.

3- The participants urge the World community to respect the right of the Yemeni for self-determination and to choose their own political system through the adoption of the known

democratic means. As they inaugurated their conference the participants saw for themselves the millions of Yemenis marching in the streets of Sanaa in support of the newly-formed Political Council. Their choice must be respected.

4- The files of destruction caused by the Saudi-led aggression were reviewed with bitterness at its cruelty and ferocity, especially in its huge human losses, the killing of children and women and the obliteration of the Yemen civilization. The scenes brought back to mind the devastation of the Second World War. An immediate ceasefire is thus necessary to spare the Yemenis further losses.

5- The blockade on Yemen's sea, land and air ports must be lifted immediately. Relief convoys must be allowed to reach the victims of war and famine which are in millions according to UN figures. More than half the Yemenis are in a state starvation and many will perish as a result. Diseases have spread due to the lack of medical care resulting from the blockade.

6- The participants reviewed the Saudi policy of targeting civilian sites like schools, hospitals, factories and mosques. They called on the UNESCO to break its silence, condemn the Saudi aggression and call for ceasefire. They hailed the efforts of the human rights bodies especially those that have produced reports confirming the war crimes by the Saudis. Particular appreciation was made to the efforts of Amnesty International, Human Rights Watch and Doctors Without Borders (MSF).

7- The guests affirmed their rejection of extremism, exclusion and terrorism, pointing to the links between those phenomena and the aggression on Yemen. They pointed specifically to the spread of Al Qa'ida in half the land of Yemen under the control of the Saudi-led coalition. This needs special attention from the World community due to its negative impact on international peace and security.

8- The participants urged the media, those active in the social networks and international NGOs to undertake campaigns to inform the public and break the news blackout imposed on Yemen and the destructive Saudi-led aggression. They expressed their unease about the indifference towards the bloodshed in Yemen. This aggression is unique; millions are spent only to keep it out of the television screens. That, in itself, is a war on the truth.

9- The Conference called for the creation of a special international commission to investigate the extensive war crimes committed in Yemen and confirmed by Amnesty International, Human Rights Watch and UN's experts. They also called for the creation of the "Yemen War Crimes Tribunal" to take care of any such crimes.

10- Finally, the participants expressed appreciation of the stands of the countries that have helped the Yemeni people or worked to facilitate a ceasefire, especially the Sultanate of Oman, the State of Kuwait and the Islamic Republic of Iran. They expressed gratefulness to the media outlets that covered the war and highlighted the plight of the Yemeni people. They also thanked the management of the Pullman Hotel, that have provided excellent services to the delegates.

The International Conference to Support the Yemeni People

21st August 2016, London.

Med nedsmeltningen af derivater under anmarch, må Vesten slutte sig til Putins verden

16. august 2016 (Leder) – Den Internationale Betalingsbank (BIS) har forberedt et dokument til det forestående G20-topmøde for statsoverhoveder i Kina, med en advarsel om, at en nedsmeltning af derivatmarkedet kunne ske når som helst, og at clearinghouse-systemet (CHIPS) er totalt uforberedt til at håndtere et sådant chok. Husk på, at Deutsche Bank har den største eksponering til derivater af alle banker i verden, og den har modparts-kontrakter med næsten alle TBTF-banker i USA, Europa og Japan – og Deutsche bank er korrekt blevet beskrevet som en »dead bank walking« (en 'bank på dødsgangen'). De bedste estimater lyder, at den globale derivathandel stadig ligger på et godt stykke over en billion dollar, selv efter tab i år, der allerede har hobet sig op.

På dette sene tidspunkt er der kun én mulighed tilbage for det gennemført bankerotte transatlantiske system: Genindfør Glass-Steagall, afskriv alle derivatkontrakterne, gå tilbage til et fastkurssystem à la Bretton Woods, og lancer en massiv anlægsinvestering i projekter, der understøtter reel produktivitet gennem statslige bankmetoder i traditionen efter Hamilton, inklusive en forceret indsats for at opnå fusionskraft. Dette er hjertet i Lyndon LaRouches Fire Kardinallove.

Det betyder, med hensyn til den virkelige verden, at Vesten må opgive det afdøde, britiske system og endelig tilslutte sig det nye, eurasisk-centrerede system, der hastigt er ved at manifestere sig, under Ruslands præsident Vladimir Putins overordnede lederskab og gennem virkeliggørelsen af Kinas program for 'Ét bælte, én vej' (OBOR). I mandags startede det første kølegodstog ud fra den kinesiske havn Dailan, med destination Moskva, en rejse på 8.600 kilometer, som vil blive klaret på henved ti dage. Dette er den seneste gren af OBOR og sætter fokus på samarbejdet mellem Rusland og Kina.

Under diskussioner med europæiske kolleger den 15. august erklærede Lyndon LaRouche, at vi befinder os på randen af en stor sejr for menneskeheden. De eurasiske nationer, forklarede han, er i færd med at etablere en gruppering, centreret omkring ledende nationer i det asiatiske Stillehavsområde, nationer, som er i voldsom vækst, i skarp kontrast til andre områder af verden, der er syge og døende rent økonomisk. Sydamerika er blevet overtaget af voldtægtsforbrydere, Frankrig er en fiasko, Spanien er en katastrofe. Fokus må være på de ledende nationer, som har taget initiativet i denne udviklingsproces. Putin, fortsatte LaRouche, er trådt frem som en drivkraft i denne eurasiske alliance. Der er kræfter, der er i bevægelse internt i USA, især i Manhattan, og som kan tilslutte sig indsatsen under anførsel af Eurasien for at knuse det britiske system, der har været menneskehedens fjende i de forgangne århundreder. Tyskland må, hvis det ønsker at overleve, tilslutte sig denne eurasiske udvikling, hvilket betyder at dumpe enhver politik associeret med Merkel og Schäuble.

Den russiske præsident Putin har, i løbet af de seneste år, spillet en afgørende rolle i organiseringen af en magt, hovedsageligt bestående af nationer centreret i Eurasien, og som er i færd med at få karakter af en militærmagt, der kan ændre alt og kan vinde krigen for fred.

I de kommende uger vil denne fremvoksende alliance være i

centrum for en række historiske møder: Det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, Rusland; G20-mødet for statsoverhoveder i Kina; Kina-ASEAN-mødet for statsoverhoveder i Laos; FN's Generalforsamling i New York City; og BRIKS-mødet for statsoverhoveder i Indien. Denne aktivitetstæthed fra nu og frem til midten af oktober byder på en enestående mulighed for, at dette nye, fremvoksende, globale lederskab kan fastlægge historiens kurs og gøre en ende på det bankerotte, britiske system.

Ruslands udenrigsminister Lavrov: BRIKS har en politisk rolle at spille

16. august 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov sagde til TASS, at det forestående BRIKS-topmøde for statsoverhoveder (der skal afholdes i Goa, Indien, 15. – 16. oktober), vil hæve alliancen op fra at være et overvejende økonomisk partnerskab til at blive en politisk alliance.

»I betragtning af, at BRIKS repræsenterer nationer fra alle udviklingsområder i verden, er dette en ekstremt betydningsfuld organisation, der kan bringe fremgangsmåder for løsning af internationale hovedproblemer på linje inden for sine rammer«, lød det fra Lavrov. Initiativet til den foreslåede udvidelse kom fra andre BRIKS-medlemmer, ikke Rusland, sagde Lavrov til TASS. Selv om der ikke vil blive optaget nye medlemmer ved det forestående topmøde, så

opfordrede Lavrov »meningsfæller« til at samarbejde med blokken.

Foto: Mangueshi Tempel, et hindutempel i Gamle Goa, Indien. Det 8. BRIKS-topmøde for statsoverhoveder skal afholdes i delstaten Goa den 15. – 16. oktober, 2016.

**RADIO SCHILLER den 15. august
2016:**

**Det forestående G20-topmøde i
Kina:**

Mulighed for et faseskifte

Med formand Tom Gillesberg

**BRIKS' politik efter
Hamiltons principper har
tvunget det Britiske Imperium
ud i tovene**

15. august 2016 (Leder) – »Putin er allerede den fungerende præsident for et nyt univers«, hævdede Lyndon LaRouche i sin ugentlige diskussion med Manhattan-projektet d. 13. august.

»Putin har opbygget en meget respektabel organisation, som nu optager en stor del af hele planeten! ... Putins indflydelsessfære er ikke kun Rusland; det er andre dele af hele det asiatiske område.«

LaRouche uddybede det med, at Putin, der arbejder i alliance med Kina, Indien og andre nationer, er i færd med at opbygge et alternativ til det rådende transatlantiske system i form af en global fremgangsmåde efter Hamiltons økonomiske principper. »Man er ved at få noget, der er lig Alexander Hamilton, for Rusland; og ikke kun for Rusland, men for Asien! For hele Asien, praktisk talt. Det er en temmelig stor post.«

De næste 60 dage er fuld af farer, og også muligheder. Vi stirrer nu direkte ned i kanonløbet på en global finanskriser, understregede Helga Zepp-LaRouche i en diskussion med medarbejdere i dag, en krise, der meget vel kunne komme over os i løbet af september-oktober. Inden for samme tidsrum kommer der en række internationale konferencer – der kulminerer med det 8. BRIKS-topmøde i Indien i midten af oktober – som kan udgøre rammerne for en implementering af det påkrævede, politiske skifte, der er udtænkt af LaRouche, såfremt der mobiliseres tilstrækkelig international politisk vilje for at skabe dette revolutionerende Nye Paradigme.

Kina fortsætter med at udfolde den rigtige fremgangsmåde: »Tiden er inde til at uddanne videnskabelige og teknologiske hjerner,« udtalte Li Zhimin, direktør for Udviklingscenter for Videnskab og Teknologi ved Uddannelsesministeriet, i forbindelse med annonceringen af udgivelsen af Statsrådets plan om dramatisk at forøge proportionen af statsborgere i Kina med videnskabelige færdigheder ved år 2020.

Den kinesiske præsident Xi Jinping har ligeledes gjort det klart, at hans ven og strategiske allierede, den russiske præsident Putin, vil være æresgæst nummer ét ved det kommende G20-topmøde i Kina d. 4.-5. september – til det Britiske Imperiums og dets stikirenddreng Barack Obamas store rædsel.

Kineserne er i færd med, i tæt samarbejde med både Rusland såvel som Indien, at koordinere strategien for G20-mødet og det efterfølgende BRIKS-topmøde i Indien d. 15.-16. oktober. Deres erklærede politik er at imødegå »de udfordringer, som den globale økonomi i øjeblikket står overfor« ved »at sikre en succesfuld organisering af G20- og BRIKS-topmøderne.«

Denne succes vil blive målt på, at man *omgående* begraver det nuværende dødbringende og bankerotte finanssystem og erstatter det med et system efter Hamiltons principper, der bygger på LaRouches design, som det specificeres i hans **Fire Love**.

Det reelle spørgsmål, som USA og verden står overfor i dag, er en omskabelse af det amerikanske præsidentskab omkring denne politik – og ikke den galskab, der finder sted i den amerikanske valgkampagne. LaRouche udtalte:

Vores præsident er Satans stedfortræder. De ledende kandidater er frygteligt korrupte; så I vil bekymre jer om, hvilken kandidat, I skal vælge? Når I ved, at, i hovedsagen, alle de kandidater, der er på tale, er eksemplarer på ondskaben! At de, på den ene eller anden vis, forkaster deres ansvar som menneskelige væsener for denne proces. Så vi må komme ind til årsagen til problemet ... og sørge for at fjerne denne årsag.

USA: Med præsidentvalget har

vi en enestående chance for at bringe USA på linje med alternativet til krig; principperne bag udviklingen af Eurasien

Det afgørende spørgsmål i dette præsidentvalg er, vil det amerikanske folk tolerere kandidater, der ønsker, at USA skal være på linje med et allerede dødt system? Eller, vil vi følge en anden kurs, hvor USA kommer på linje med dette nye, fremtidsorienterede alternativ? Rent historisk betragtet har Amerika altid befundet sig på denne fremtidsorienterings side; i det mindste, med udgangspunkt i USA's grundlæggende principper – ideerne i Hamiltons tradition er i realiteten det, der ligger til grund for denne eurasiske udvikling. Vi må vinde kampen om at transformere USA tilbage til det, som det repræsenterede rent historisk, som byen, der ligger på et bjerg.

Uddrag af LPAC fredags-webcast, 12. august 2016. Se hele webcastet, med engelsk udskrift, her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=14144>

Matthew Ogden: En ting, jeg gerne vil sige i sammenhæng med den foreståede FN Generalforsamling; der foregår allerede en krig imod alt det, som BRIKS repræsenterer. Hvis man tænker ét eller to år tilbage i tiden, så blev aftalen i Fortaleza, Brasilien, indgået i sammenhæng med denne krig, som [dav. præsident] Cristina Fernandez de Kirchner førte i Argentina

imod gribbefondene. Disse nationer kom sammen i solidaritet med Argentina og sagde, vi vil ikke tillade, at I dræber det argentinske folk for at få pengene til gribbefondene. Siden dette tidspunkt har vi set en samling omkring Putins, Xi Jinpings og Modis lederskab i BRIKS-strukturen; dette er det nye, fremvoksende paradigme. I den mellemliggende periode har der fundet en samlet indsats sted for at bryde BRIKS op; og lige nu befinder vi os midt i et sådant angreb. Vi så, hvad der skete med Cristina Kirchner i Argentina; nu sker det samme med Dilma Rousseff i Brasilien. Netop i denne uge har et flertal i det brasilianske parlament vedtaget at indlede afhøringer af Rousseff; hvilket vil sige, en rigsretssag mod Brasiliens præsident. Der har været en vis respons mod dette kup internt i USA; og dette er faktisk emnet for det spørgsmål fra institutionelt hold, vi har fået til i aften.

Jeg ved, at hr. LaRouche havde nogle detaljerede bemærkninger om dette. Jeg læser nu spørgsmålet op, og så kan Jeff måske træde ind og sige lidt om det. Spørgsmålet lyder:

»Hr. LaRouche: Kongresmedlem John Conyers, demokrat fra Michigan; Marcy Kaptur, demokrat fra Ohio; Keith Ellison, demokrat fra Minnesota, samt flere en 30 andre fra Repræsentanternes Hus sendte i denne uge et brev til udenrigsminister John Kerry, hvor de opfordrede ham til at afholde sig fra handlinger, der kunne fortolkes som støtte til Brasiliens midlertidige regering. Og til i stedet at »udtrykke sin stærke bekymring mht. rigsretssagen og angrebet på den brasilianske præsident Dilma Rousseff«; og til at »kræve beskyttelse af det forfatningsmæssige demokrati og regering ved lov i Brasilien«. Brevet er det første brev fra kongresmedlemmer, som udtrykker bekymring over Brasiliens demokrati, i mere end to årtier. Hvilke handlinger bør USA's regering, efter Deres mening, gribe til, for at fremme retfærdighed og beskytte demokratiske institutioner i Brasilien på nuværende tidspunkt?«

Jeffrey Steinberg: Det første, han understregede, var, at vi

ikke har med en »brasiliansk situation« at gøre, på samme måde, som vi heller ikke har med en »syrisk situation« at gøre.

Vi befinder os midt i en betydningsfuld, global, strategisk omorganisering. Som du sagde, så havde man, ved BRIKS-landenes møde i Fortaleza for to år siden, lanceringen af den Nye Udviklingsbank, efterfulgt af Kinas lancering af den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Der er tydeligvis et politisk initiativ centreret omkring de store, eurasiske magter, men som også omfatter Brasilien og Sydamerika, Sydafrika og Afrika, med det formål at reorganisere verden omkring en radikalt anden fremgangsmåde; en fremgangsmåde, der er orienteret mod fremtiden, centreret omkring store projekter for økonomisk udvikling, der er ægte win-win-projekter. Der er intet geopolitisk nulsumsspil. Og så har vi et dødt system, som er det britiske imperiesystem, og som i de sidste 15 år er blevet repræsenteret gennem den kendsgerning, at briterne har haft kontrollen over det amerikanske præsidentskab; først under George W. Bush, og dernæst under Barack Obama.

Så det første, USA bør gøre, er at opgive sin egen, direkte rolle i promoveringen af dette kup. Dette er ikke noget, der finder sted, fordi en flok personer internt i Brasilien har besluttet at angribe Dilma Rousseff. Der er hedgefondenes internationale apparat; der er Adam Smith Institutes netværker i Storbritannien; der er Chicago Skolens apparat her i USA; de er alle virkemidler i dette fremstød – ikke for at skade Brasilien – men for at ødelægge Brasilien, fordi det er en del af denne nye BRIKS-organisering. Jeg forsikrer jer for, at, hvis USA offentligt gik ud – hvis Kerry offentligt fremkom med en erklæring, der sagde, at USA mener, at dette er et statskup, der ikke nødvendigvis anvender skydevåben, men som anvender handlinger fra købt-og betalte, korrupte regeringspersoner for at vælte en lovligt valgt regering, der forsøger at bringe Sydamerika på linje med dette nye paradigme for udvikling, centreret omkring Eurasien; så ville det her

forsvinde. De brasilianske senatorer, der har stemt for det her, er absolut skamløse; de personer, der står bag dette kup, er alle sammen selv underkastet en lovlig undersøgelse for kriminelle handlinger, for massivt økonomiske bedrageri. Hvis man undersøger det brasilianske element af skandalen omkring Panama-papirerne[1], vil man finde disse topregeringsfolk – formanden for parlamentet, præsidenten for Senatet, den aktuelle præsident (idet Dilma Rousseff er suspenderet, *-red.*), den aktuelle udenrigsminister; alle de personer, der har allieret sig imod Dilma, er selv en del af det mest korrupte apparat. Men de er beskyttet, fordi de er en del af det Britiske Imperium og Obamaregeringens beskyttelsesapparat; og deres mål er at forsøge at ødelægge BRIKS.

Så dette er et globalt spil; dette er ikke en brasiliansk historie. Det er ikke noget, der er snævert forbundet med begivenheder i Sydamerika, eller med korrupsion, eller sådan noget. Dette er en langt større, værre og farligere ting; og det er en del af det overordnede billede. Vil verden gå i retning af at forsvare et system, der allerede er dødt? Fremtrædende økonomer beskrev i denne uge Deutsche Bank som »dead bank walking« (amr. udtryk, 'dead man walking': når den dødsdømte går den sidste, korte strækning fra sin celle til henrettelsesstedet, *-red.*); og det er en passende beskrivelse. Så det er et spørgsmål, om et dødt, Britisk Imperium, der i det store og hele har kontrolleret det amerikanske præsidentskab i de sidste 15 – 16 år, grundlæggende set vil bringe resten af verden til fald med sig – for det vil aldrig kunne overleve. Eller, om det skal kastes bort, besejres og erstattes af et nyt system, der allerede er godt på vej.

Det afgørende spørgsmål i dette præsidentvalg er, vil det amerikanske folk tolerere kandidater, der ønsker, at USA skal være på linje med et allerede dødt system? Eller, vil vi følge en anden kurs, hvor USA kommer på linje med dette nye, fremtidsorienterede alternativ? Rent historisk betragtet har Amerika altid befundet sig på denne fremtidsorienterings side;

i det mindste, med udgangspunkt i USA's grundlæggende principper – ideerne i Hamiltons tradition er i realiteten det, der ligger til grund for denne eurasiske udvikling. Vi må vinde kampen om at transformere USA tilbage til det, som det repræsenterede rent historisk, som byen, der ligger på et bjerg.[2]

Matthew Ogden: Jeg mener, at det er signifikant, at de kongresmedlemmer, der underskrev dette brev, overlapper kernegruppen af ledere omkring Glass-Steagall.

Steinberg: Det er rigtigt.

Ogden: En anden ting, du netop nævnte: Hvad er 'ideerne efter Hamiltons tradition'? Det, der er kernen i det sammenhængende, forenende princip i disse, hr. LaRouches Fire Nye Love, er den idé, som han udtrykker mod slutningen af dokumentet: At der ikke findes nogen målestok for økonomi inden for pengenes domæne; penge er ikke repræsentant for værdi, når vi taler om økonomi. Det er beredvilligheden til at afvise monetarisme, der gør den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Nye Udviklingsbank – til banker af en totalt anden art. Det er ikke blot en anden version af IMF/Verdensbanksystemet. Der er en helligelse til at forøge produktiviteten hos massive mængder af planetens befolkning; milliarder af mennesker vil blive berørt af den Nye Silkevej, af disse udviklingsprojekter, der har været vedtaget i 40, 50 og 60 år. Nu bliver de faktisk bygget, takket være de investeringer, der kommer fra BRIKS-banken (Ny Udviklingsbank) og fra Kina (AIIB), osv. Men det er udtryk for en opfattelse af økonomi, som jeg mener, har været det enestående bidrag, som hr. LaRouche har ydet til verdenshistorien i løbet af de seneste 40-50 år; og som er hans enestående opfattelse af, hvad den sande målestok for økonomi virkelig er. Det er en konstant forøgelse af akkumuleringen af menneskehedens evne til at indsætte nye, fysiske principper, som mennesket har opdaget, for at forøge vores magt i og over Universet.

Jeg mener, at Albert Einsteins eksempel på to specifikke måder er meget vigtigt med hensyn til dette.

For det første, blot i form af en analogi: Albert Einsteins opfattelse af, at man ikke kan have en målestok, der kommer internt fra et system; men at der må være en målestok, der er ekstern, og som er et princip. Lige som absolut tid og absolut rum ikke eksisterede for Einstein, så er dette den form for opfattelse, for forståelse, som man må anvende på fysisk økonomi.

Og **for det andet**: Måske mere end nogen anden person er Albert Einstein paradigmatisk for den form for menneskelig, kreative tænkning, der gør det muligt for menneskeheden at gøre fremskridt; der, som Helen Keller så smukt beskrev, bringer os op fra jorden, som dyr, der kryber på vores bug og reagerer på omstændighederne omkring os, og til at blive Universets medskaber.

Jeg syntes, at du forklarede dette på en meget smuk måde i slutningen af din artikel i denne uges udgave af *The Hamiltonian*[3] (pilotudgaven), Michael [Steger]; du måtte gerne sige lidt mere om dette spørgsmål.

Michael Steger: Jeg synes, du netop har sagt det meget fint. Hvad der måske kunne være af værdi at komme tilbage til, mht. den kreative personligheds rolle, som Keisha (Rogers) talte om under mandags-showet; Einstein indså også, at det er individets enestående rolle at udforme og skabe grundlæggende set de nye love, som samfundet dernæst vedtager. At opdagelsen af disse højere principper, eller naturlig lov, dernæst gør det muligt for det samme samfund at gøre fremskridt. Vi ser i dag, at mange mennesker er på ferie; alt for mange mennesker, mener jeg, ser Olympiade. Jeg mener, at den virkelige doping-skandale er at finde internt i Det Hvide Hus. Men det, som Putin har gjort med sin diplomatiske indsats, er, at vi nu ser på den mulige løsning af den syriske krise i Aleppo. Der finder en form for proces sted, der kan løse disse ting i de

kommende måneder.

Og så har man i september måned præsidenterne for Sydkorea, Japan og Kina, der vil møde Putin i Vladivostok. Så drager de sammen til G20-topmødet i Kina – hvor Putin vil være æresgæst – med de 20 største nationer; med Brasilien, Argentina, Mexico, Tyrkiet, nationer fra Afrika, fra hele Asien og Europa, der deltager. Dernæst vil mange af disse statsoverhoveder komme til New York City på samme tid som vore koncerter; men de kommer til FN's Generalforsamling. Og så vil mange af disse statschefer fra BRIKS mødes i Indien i begyndelsen af oktober.

På dette tidspunkt, som Jeff sagde tidligere på ugen, kunne hele dette finanssystem – Deutsche Bank og de øvrige storbanker – hurtigt gå i opløsning, bryde sammen. Bankerotten kan blive en opsprætning af banksystemet, som grundlæggende set kommer i den nære fremtid. Så har vi præsidentvalget. Selvom Donald Trump er nok så meget en nar, så har han vist sig at være i stand til at slå en masse af de andre, inkompetente politikere i debatter; og jeg mener, at det bør bekymre Hillary Clinton en hel del, at hendes historie sammen med Obama er en absolut og alvorlig svaghed. En Akilleshæl pga. det nuværende klima i den politiske situation, som vi konfronteres med i dette land. Så vi befinder os altså virkelig på et bemærkelsesværdigt tidspunkt. Og så kollapset af det transatlantiske system; en konsolideret indsats, der er ved at udspille sig, i Eurasien under Putins lederskab, og så denne egenskab med kreativt geni, som du henviser til mht. Einsteins eksempel. Det er i realiteten den indflydelse, som Lyndon LaRouche har haft på planeten; og det er virkelig, hvad nu må få indflydelse på det præsidentielle system i USA. Lyn må blive en del af udformningen af den præsidentielle politik, nu. Det er vi grundlæggende set; men det må blive det amerikanske folks forpligtelse, og ikke at blive indfanget af alt muligt andet, for vi har i dag en særdeles sjælden mulighed.

[1] Panamapapirerne er 11,5 millioner lækgede dokumenter, der afslører finansiel information og advokat-klientinformation for mere end 214.488 offshore-enheder. De lækgede dokumenter blev udfærdiget af en Panama-advokatfirma og udbyder af tjenester for selskaber, Mossack Fonseca; nogle af dem går tilbage til 1970'erne. De lækgede dokumenter fortæller, hvordan rige personer og offentlige (regerings-) personer er i stand til at holde personlig, finansiel information privat. Alt imens offshore forretningsenheder ofte ikke er ulovlige, så fandt reportere, at nogle af Mossack Fonseca facadeselskaber blev brugt til ulovlige formål, inklusive bedrageri, kleptokrati, skatteunddragelse og omgåelse af internationale sanktioner.

[2] Afsnittet om »Byen på et Bjerg« fra en prædiken med titlen »En Model for Kristen Barmhjertighed« blev skrevet i 1630 af puritanernes leder John Winthrop, mens den første gruppe af puritanske emigranter endnu befandt sig om bord på deres skib, Arbella, og ventede på at gå i land og skabe deres første bosættelse i det, der skulle blive til New England. Afsnittet om »Byen på Bjerget« i denne prædiken blev af senere læsere trukket frem som en krystallisering af den puritanske mission i den Nye Verden. (-red.)

*'En by på et bjerg' refererer til Jesu Bjergprædiken, hvor Jesus fortæller ligningen om 'Jordens salt og Verdens lys'. Matthæus 5, 13-16: I er Jordens salt. Men hvis saltet mister sin kraft, hvad skal det så saltes med? Det duer ikke til andet end at smides ud og trampes ned af mennesker. **I er verdens lys. En by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules.** Man tænder heller ikke et lys og sætter det under en skæppe, men i en stage, så det lyser for alle i huset. Således skal jeres lys skinne for alle mennesker, så de ser jeres gode gerninger og priser jeres Fader, som er i himlene.(-red.)*

[3] Læs Michael Stegers artikel, »Det Nye Præsidentskab: Det begynder med 'LaRouches Fire Love'«, på dansk her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=14101>

Bliv ikke igen krigens ofre – Der findes en løsning

28. juni 2016 (Leder) – Ved afslutningen af todageskonferencen i Berlin, sponsoreret af Schiller Instituttet, hvor ledende talere fra fire kontinenter fremlagde det rædselsvækkende billede af både den 'evindelige krig', der finder sted i dag, og truslen om en atomkrig i morgen, samt de nødvendige løsninger med den Nye Silkevejs-proces, kom Lyndon LaRouche med følgende bemærkninger (parafrase):

Vi kan som et folk indgå aftale om ideer om en fredelig løsning på den krise, vi står overfor, hvilket er afgørende. Send et stærkt og klart opråb; spred ordet. Vi søger ikke krig. Der er en anden løsning end atter at blive krigens offer.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede dernæst konferencen, som stifter af og præsident for Schiller Instituttet, med ordene: »Jeg opfordrer jer til at tilslutte jer Schiller Instituttet og, hvad der ligeledes er vigtigt, at følge Lyndon LaRouches vise ord.«

Aldrig har den overhængende krise stået mere skarpt. Den britiske Brexit-afstemning sidste torsdag afslørede den kendsgerning, at Imperiets finansielle system går rundt i den bare natskjorte. Brexit forårsagede ingenting – den afslørede

simpelt hen den kendsgerning, der i mange år har været åbenlys for alle, for nær de blinde, at det enorme spillekasino, kendt som det transatlantiske finansielle system, ikke kan »reddes« – og ganske bestemt ikke ved, at man trykker flere penge for kunstigt at stive de bankerotte banker af i endnu nogle uger eller måneder. Londons førende bankaktier er kollapsede med over 30 % siden Brexit-afstemningen torsdag, og med halvdelen i løbet af det seneste år. Alle de vestlige »Too Big to Fail«-banker – 'for store til at lade gå ned-banker' – står over for en lignende skæbne, der allerede er i gang.

Vi må gøre en ende på systemets elendighed med en total Glass/Steagall-afskrivning af de værdiløse værdipapirer, der dominerer de såkaldte aktiver i storbankerne. Først da kan et kreditsystem efter Hamiltons principper blive genindført, som det kræves, for at Vesten kan tilslutte sig Rusland og Kina i den globale udviklingsproces, der nu er i gang, sammen med verdens nationer og folk, gennem programmet med Ét bælte, én vej, Shanghai Samarbejdsorganisationen, den Eurasiske Økonomiske Union, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, BRIKS' Nye Udviklingsbank – som alle er helliget til, og nu aktivt investerer i, regionale infrastrukturprojekter i stor skala i hele verden. Som LaRouche har understreget hele sit liv – udelukkende kun en sådan kreativ transformation af verdens borgeres produktivitet, gennem videnskabelige opdagelser, kan gøre en ende på det mareridt, menneskeheden nu står overfor.

Det vestlige finansoligarkis frygt er, at Storbritanniens afgang fra EU vil indgyde mod i det voksende antal ledere i Europa, der ønsker at afkaste City of Londons og det sjælløse EU-diktatur i Bruxelles' lænker. Den tyske udenrigsminister Steinmeiers fordømmelse af, at NATO rasler med atomsablen og udøver militære provokationer mod Rusland, har mange støtter, der blot mangler modet til at tale offentligt. Dette er vores opgave – LaRouches »stærke og klare opråb« om, at der er en løsning, hvis folk finder det sublime i sig selv og handler på

vegne af menneskeheden som et hele.

Foto: Lyndon og Helga LaRouche på Schiller Instituttets Konference i Berlin, 25. – 26. juni, 2016.

Putin og Xi understreger betydningen af deres »Stormagtsrelation« for hele verden

26. juni 2016 (Leder) – Præsidenterne for Rusland og Kina, Vladimir Putin og Xi Jinping, mødtes i Beijing lørdag, hvor de udstedte tre, betydningsfulde erklæringer af stor vigtighed mht. deres relation og den strategiske situation i verden. Dette er Putins 15. besøg i Beijing, og hans indledende bemærkninger til Xi forud for mødet understregede dybden af alliancen mellem de to lande.

»Vi mødes ofte og på tilbagevendende basis, men ... hvert af vore møder har altid en væsentlig karakter ... Livet selv kræver, at vore folk arbejder for at styrke og udvikle vore relationer.«

Hvad angår præsident Xi, så bemærkede han efter mødet:

»Jo vanskeligere, den internationale situation bliver, desto mere afgørende må vi lade os lede af det strategiske samarbejdes og venskabets ånd; vi bør fremme bilateral støtte, styrke politisk og strategisk samarbejde og intensivere vore relationer.«

Den første, noget lange erklæring, de udstedte, understreger

betydningen af deres relation som en model for en »stormagtsrelation«, som de anser for at være den model, der skal følges i det, der nu er blevet til en multipolær verden. Dokumentet fortsætter også med at understrege betydningen af deres model for relationer, inklusive disses respekt for den enkelte nations særlige udviklingsvej og for doktrinen om ikke-indblanding i den anden nations interne anliggender, som en ny model for interaktioner i en verden, der karakteriseres af konflikt. Dokumentet understreger også det øgede samarbejde inden for atomkraft, så vel som også inden for rumfart, inklusive samarbejde om udforskning af Månen. Det understreger også komplementariteten af de to nationers udviklingsprojekter, i særdeleshed mellem udviklingen af Ruslands fjerne østlige område og Kinas nordøstlige provinser, der grænser op til Rusland, lige så vel som også komplementariteten mellem udviklingen af Ruslands Volgaområde og Yangtze-flodens udviklingszone. Det understreger desuden den betydning, deres relation har for stabiliteten på verdensarenaen.

Hoveddokumentet sætter fokus på finansmarkedernes nye flygtighed, der er blevet forværret af de af nogle lande »ensidigt påtvungne sanktioner«. Det kaster også handsken over for »visse landes« og »visse militære alliancers« forhåbninger om et overherredømme, der truer stabiliteten i verden gennem deres ambition om at opretholde ensidig, militær overlegenhed på bekostning af andre landes evne til at forsvare sig. Det lytter tilbage til den oprindelige hensigt med De Forenede Nationer, nemlig at forhindre krig og etablere et system med international lov, som alle lande nøje bør følge.

Kina og Rusland bekræftede også deres hensigt om at arbejde sammen i FN for at forhindre ulovlige og uautoriserede militære interventioner, der ikke er under FN-mandat. Dokumentet peger på BRIKS-gruppens vigtighed, så vel som også på ASEAN- og ASEAN-plus-grupperingernes funktion for den globale økonomi.

De to udstedte en anden, specifik erklæring, der drejede sig om de globale trusler, som »visse lande« skaber med deres fremstød for at øge verdens militære spændinger. Dokumentet fordømmer den destabiliserende karakter, som planerne om missilforsvar i Europa udgør, så vel som også den planlagte deployering af THAAD-missilsystemet i det asiatiske Stillehavsområde.

En tredje aftale om samarbejde om cyber-sikkerhed blev indgået.

Desuden blev flere end 30 økonomiske aftaler indgået under Putins besøg, især inden for områderne energi, landbrug, transport, rumfart og samarbejde om militærtekniske spørgsmål.

Foto: Den russiske præsident Putin og den kinesiske præsident Xi i Beijing denne weekend. (Foto: Kremlin.ru)

1. del: POLITISK ORIENTERING den 12. maj 2016: Forvent det uventede. Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video:

2. del:

Lyd:

**RADIO SCHILLER den 21. april
2016:**

**Den britiske hånd bag Saudi-
Arabians støtte til
terrorisme**

Med formand Tom Gillesberg

**RADIO SCHILLER den 4. april
2016:**

**Obama truer Kina og Rusland,
trods topmøde om
atomsikkerhed**

Med formand Tom Gillesberg

**POLITISK ORIENTERING den 31.
marts 2016:
Det britiske Imperium og
Obama forsøger at knuse BRIKS
– Tjekkiet inviterer Kina
indenfor –**

Med formand Tom Gillesberg

Video:

2. del (5 min)

Lydfil: